

AVATAR STRONGHOLD

Het einde van Caldera

EEN MOEILIJK CONCILIUM

Vorig Concilium was zwaar: oorlogen, verraad, verbanningen, mislukte akkoorden en de corruptie van de aarde. De realiteit van de zware winters bleef zoals steeds een zware last op de schouders van eenieder.

Er werd gesproken over een vreemd figuur genaamd "Ter-Sihikles", die door de straten van het Concilium wandelde en sprak met verschillende mensen van verschillende facties.

Sommigen waren ontvankelijk voor zijn woorden van vrije keuze, anderen dachten eerder dat dat een synoniem was voor Chaos.

Hij zou er zelfs in geslaagd zijn om verschillende Elementaire Protectors te overtuigen en hem te vervoegen.

Soms leek hij strijdvaardig en zelfzeker, soms ook droef en melancholisch. Niemand had een idee over wat hij nu eigenlijk wou, niemand was zeker van zijn intenties.

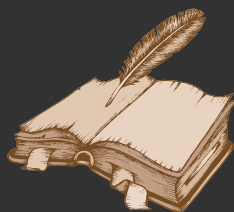
Op de laatste dag van het Concilium, kozen enkele bewoners om bij Ter-Sihikles te overwinteren, de eerste hiervan was Nûf-Nûf van de Lierre.

Een ander fenomeen, gespot in de omgeving van het Concilium was de sterke aanwezigheid van Geesten, die spraken over het verleden van Caldera. Hoewel tal van verhalen en herinneringen duidelijk en verstaanbaar waren, waren de meesten eigenlijk gecorrumpeerd. Gesproken in raadsel, met woorden uit verloren talen, waren het in essentie onsamenhangende hersenspinsels. De mensen van de Bibliotheek deden hun best om alle gevallen te documenteren en te ontcijferen, maar het was onbegonnen werk.

Het was voor hen duidelijk dat iedereen van alle facties alles op alles moest zetten om te helpen; om zo te begrijpen wat er mis is met Caldera... Helaas... De verschillen tussen de facties waren te groot en de prioriteiten van Guildes, Religies en verborgen genootschappen lagen te ver uit elkaar om zich bezig te houden met de staat van Caldera.

"L'etrage", die ook luistert naar de naam "De dame in het zwart" of "Titania" werd verschillende malen gespot met Strigoï en Feeënvolk. Fluisterend en prevelend, de ene werd verzekerd over een goede toekomst, de andere kreeg doembeelden. Slechts tweemaal verscheen ze ten tonele dit laatste Concilium. Haar ontmoeting met Mani, de wachter van de Gouden Stad, was er eentje om nooit meer te vergeten. Toen ze naar elkaar toe stapten, ontplofte er iets zo krachtig, dat iedereen in een straal van 30 meter rondom haar op de grond werd geblazen. De laatste keer dat we haar zagen was toen ze haar band met de Strogioï verbrak, die moesten vanaf dat moment helemaal voor zichzelf zorgen.

"Vincio Conscientis", een geheim genootschap die lang tot de schaduw verbannen was, is ook terug verschenen. Ze probeerden zich in alles vermengen en hun invloed te gebruiken. Ze spraken over het opnieuw verbinden van Caldera aan de werelden daarbuiten... Mede door hun reputatie van vroeger en de getuigenissen over wandaden gedocumenteerd door de Bibliotheek, zijn hun plannen niet uitgewerkt. Te veel mensen waren en zijn wantrouwig...

EEN ZWARE WINTER

Tijdens de terugkeer naar hun respectievelijke Strongholds, worden verschillende facties slachtoffer van interne struggles en mouterij. De vraag blijft, wie of wat is Het Miasme, maar vooral, wat is het doel? De angst voor het onbekende werd te sterk en verschillende rebellerende facties ontstaan.

Tijdens de koudste maanden van de winter zingen dichters en barden liederen over verwoeste landschappen, gemuteerde wezens en rottende planten.

Terwijl de zwaarste winterse stormen langzaam opklaren, wordt het duidelijk dat er in verschillende Strongholds een niet zo vreedzame overgang van leiderschap heeft plaatsgevonden. Iedereen is er zich bewust van, er gaan moeilijke keuzes gemaakt moeten worden. Sterk leiderschap en goede keuzes zullen genomen moeten worden. De bewoners van Caldera bereiden zich voor op wat wel eens het laatste Concilium zou kunnen worden. Geen enkele bewoner zal worden achtergelaten, iedereen vertrekt naar het Concilium in het centrum van de Krater.

HET LAATSTE CONCILIUM

Het concilium begint met trieste geruchten: Mani, de bewaker van de Gouden Stad, de laatste die het Alchemische Orgel kon bespelen, zou vermoord en opgenomen zijn door l'Etrage, voor deze laatste op de vlucht sloeg. In deze droevige sfeer neemt en zo mogelijk nog erger feit plaats. Het Oracle, gekend voor zijn vriendelijkheid, zijn goede advies en zijn zachte aard; wordt op verschrikkelijke wijze vermoord tijdens het trekken van de runes. Hij zou in het bezit zijn geweest van een speciaal object, waardoor hij doelwit werd van de hebzuchtigen. Niemand weet wat er met het object gebeurd is.

Langs de kant van de Lierre

De leiders van de factie Mi Guide en Mi Raison zijn samengekomen na de winter in hun eigen Strongholds te hebben doorgebracht. Gamelin had de winter bij het Oracle doorgebracht en werd "façonneur de Quintessence". Nûf-Nûf had de winter bij Ter-Sihikles doorgebracht en begreep veel beter zijn trieste aard, ze zou hem bijstaan en helpen om zijn ziel terug aan Caldera te geven.

Bij de terugkomst splitsen de Gidsen hun factie op in 2: een Lierre van het licht, geleid door de krijger en "façonneur de Quintessence" en ook de Lierre van het duister, geleid door een domme naïeve vrouw. De Lierre van het licht zou proberen het grootste en krachtigste wapen ooit te creëren. Ze duiden Nox om het wapen te hanteren, deze stak er al zijn kracht in, een beetje te veel zelfs. Hij eindigd met het onthoofden van de hele subfactie, alvorens te struikelen over een; best wel groot; kiezelsteentje en zijn nek te breken.

De Lierre van het duister zal het relikwie van de heilige Béquille gebruiken om een wapen te maken waarmee ze hopen Ter-Sihikles te kunnen vermoorden. Amiante, bezeten van kwaadheid omdat ze nooit had kunnen herstellen van het tot leven wekken van El Darion, ging orde op zaken stellen en nam het wapen om hem opnieuw te vermoorden. De energie hierbij vrij kwam, deed de rest van de lierre imploderen. De lierre zal ditmaal niet de wereld redden.

Deze gebeurtenis schokt de wereld van Caldera. De leiders en diplomaten van alle facties en Strongholds proberen zich te verenigen onder eenzelfde banner. Met een gemeenschappelijk doel: Caldera verdedigen. De eerste dag worden verschillende opties voorgesteld:

- Zij die trouw zijn aan Ter-Sihikles, die overtuigt zijn van het feit dat het Miasme laten winnen een wereld van vrij keuze met zich meebrengt. Het Miasme alles laten verorberen, om terug te keren naar een wereld zonder Quintessence, Alchemisch Orgel en de Gouden Stad.
- Zij die denken dat de enige mogelijkheid is om het Miasme terug te dringen en te leven met striktere regels om de corruptie te overwinnen.
- De getrouwen van "Vincio Conscientis", die alle materialen willen verzamelen het schild rond Caldera te doen exploderen, op eender welke manier.

De tweede dag werd er veel vooruitgang geboekt, bijna alle facties hadden zich als één front tegen het Miasme gekeerd. Zelfs de facties die voorheen niet samen door de deur konden, stonden nu zij aan zij. Zeker van hun overwinnen en de discipline nodig om het Miasme te stoppen kondigen ze hun overwinning aan. Met zoveel facties en groepen, overtuigt van hun gelijk en zeker van hun stuk, de overwinning was zo goed als zeker.

Dit was zonder de invloed van Ter-Sihikles gerekend. Deze rare snuiter had zich verbonden met verschillende invloedrijke leden van de coalitie, beloofde hun krachten en invloed, zelfs onsterfelijkheid. Hij beloofde dat bij zijn dood, hij zijn krachten zou delen met de sterksten onder hun. Dit zorgde voor een burgeroorlog binnen de coalitie, die lelijk huishield op het Concilium.

Jakten Tid...

De burgeroorlog was een beproeving te veel: De bewoners van Caldera, overlevers van de droomwereld, zowel als natives waren niet eervol, niet nobel. Nog maar een keer hebben ze bewezen dat kracht corrumpeert. Dat ego nogmaals de wereld zal vernietigen.

Zul'Orga werd gek van kwaadheid: Hij had de fierheid van zijn volk opgeofferd voor het gezamenlijke goed en hij kreeg stank voor dank. De trollen, een volk dat zo dicht bij Caldera stond en Zul'Orga was bereid om anderen rond zijn tafel toe te laten. Zijn ontsteltenis was groot, wanneer bleek dat niet iedereen met dezelfde intenties rond de tafel zat.

Nochtans had de Jakten Tid steeds alles gegeven: Door de status van hun religie waaren de grootpriester Tadjin, Bhaam'Zyalten'Jin L'Illuminé (voorheen Azimba), de goblin priesters Snott Bell en de trouwe volgelingen van de "Oodoo" in contact gekomen met Caldera. Quintessence kon eindelijk beheerst worden door enkelingen, meer nog, ze waren er in geslaagd om Quintessence in te brengen. Deze kamikaze strijders waren bereid hun leven op te geven om het Miasme te vernietigen tijdens de ultieme confrontatie. Maar elke overwinning heeft een kost, een kost die de zwaksten duidelijk niet bereid waren om te betalen.

Volgens Zul'Orga moesten alle religies hun krachten en geloof schenken aan de Oodoo, dit enkel nu, in tijden van conflict, om te kunnen overwinnen.

Helaas bleken de manipulatieve eigenschappen van Ter-Sihikles te veel, te veel geruzie onderling en het akkoord ging verloren.

Om deze reden werd een radicale beslissing genomen: Alvorens de start van het laatste Concilium kondigde Zul'Orga aan dat de Jakten Tid zich zouden terugtrekken. Na lang nadenken en overwegen werd het hem duidelijk, het Miasme was niet te verslaan door de confrontatie aan te gaan, toch niet met deze condities.

Hij stuurde berichten naar alle geallieerden met dezelfde vraag: vervoeg ons. Zul'Orga had nog vertrouwen in enkele groepen: De dwergen, De Taunow, het Chapitre en de Goblins.. Niet iedereen zou antwoorden of komen opdagen, maar Zul'Orga had het juiste gedaan. Samen zouden ze op hun manier zoeken naar een mogelijkheid om de planeet te beschermen.

Een sprankeltje hoop: een kleine expeditie van Chapitre ontdekte Domhain, een onderwater stad, waar een oud vergeten ras woont: de Zehus. Immun aan de effecten van het Miasme, lijkt dit de sleutel te zijn tot het oplossen van het probleem. Maar de euforie was van korte duur: de Zehus, ooit opgejaagd en uitgemoord door "Vincio Conscientis", waren zwak en met zeer weinig.

Ze hadden helemaal niet de drang om zich in de strijd voor Caldera te smijten en te vechten voor haar inwoners. Hetgeen overblijft van hun ras is laatste gezien bij het betreden van de Gouden Stad om het Alchemische Orgel te gaan beschermen.

De Lazomhéennes, zij die het Panteon beheren , alook de Bilbiotheek, volgden hun voorbeeld. Terwijl het Concilium leeg liep van zijn laatste bewoners, kwam alle krijgers, man en vrouw, samen voor het ultieme gevecht. Er wordt ook gezegd dat men een zwarte boot heeft gezien.. dewelke enkele bewoners kwam oppikken. De boot is vertrokken zoals hij kwam, zonder veel meer. De Necromancers, werden weggeleid door een oude hinkende man.

HET ULTIEME GEVECHT

Te veel Quintessence bevrijd en niet teruggeschonken aan Caldera, de effecten van het Miasme werden meer en meer zichtbaar! Het duurde niet lang voor de corruptie tot aan de grenzen van het Concilium was geraakt. Een gigantisch gevecht werd op poten gezet, een gevecht van de Coalitie tegen de laatste agents van Ter-Sihikles. Hoewel het gevecht werd gewonnen door de Coalitie, was het kwaad al geschied. Door alle doden op dit laatste slagveld kwam er zo'n enorme hoeveelheid Quintessence vrij, dewelke het Miasme kon absorberen, werd de oorlog verloren.

Het Chapitre,

Door dit laatste verlies, werd het voor ons duidelijk dat alle hoop verloren is, Caldera zal niet langer overleven. Zij die wouden keerden terug om hun goden te vervoegen in de eeuwigheid.

Tijdens een aanval van het Miasme in het noorden van Caldera, vervoegen de draken eindelijk het laatste gevecht. Ze daalden neer vanuit de hemel, zowel oude als jonge draken en trakteren de troepen met hun verschillende drakenadems. Vlammen, Blikken, Gichtige wolken, ijspegels en duistere projectielen vielen neer op wat lijkt een deel van de gecorrumpeerde aanhangers van het Miasme te zijn. Hoewel het gevecht goed begon, eindigde het in mineur.

Draak na draak, wyrm na wyrm vielen neer na de vele aanvallen van het Miasme. Zelfs de draken van de Council vielen, tot er geen meer over was. De stank van dood overheerst het gebied waar de draken hun last stand hebben gemaakt. Hun vliegende fort, waar ze wapens maakten voor hun allies, zal niet meer dienen...

Marble Black

Het einde van de wereld was nabij, Kloki en Archibald vormen een laatste geniale plan: De lege Dragonhold bezetten en de magie van de fontein van Naeum Farka, de kracht van deze legendarische draken Stronghold en de kennis van de goblins combineren om op deze manier een machine te maken die het hele Concilium zou kunnen vervoeren en een portaal maken naar een andere dimensie. De Glamoureuze Absorber werd geboren.

De werken waren snel en efficiënt! De mensen voelden hun laatste uren komen en hun stemming wisselde tussen hoopvol en wanhopig. Op deze manier was het plezierig werken.

Het plan verliep zonder problemen totdat de fee Paschier en de barman de magische kracht omgeleid naar de Eeuwige Bloesem. "Oeps" zeiden ze in koor en volgens de tradities van Naeum en Farka, werden ze vergeven.

De Eeuwige Bloesem werd gefusioneerd met Dragonhold en wordt (uiteraard) de grootste vliegende bar van Caldera. Het bier en de hydromel vloeien rijkelijk. De eenhoornlasagne, elvenkruid en feeënstof worden aan iedereen gegeven.

Op deze manier feesten de laatsten van Marble Black, de feeën, de beesten mensen, de goblins en andere wezen tot het einde der tijden. Feestend met de glamour van de mensen in een laatste zalige volksgericht.

Ter-Sihikles wandeld glimlachend de diplomatische tent van de Coalitie binnen. Hij vertelt eindelijk zijn doel: het miasme moest wel winnen, dat was immers de enige manier waarop hij tot zijn einde zou kunnen komen. Zoveel duizenden jaren oud was hij, niets was gelukt om zijn sterfelijkheid terug te krijgen, zelfs niet de verschillende iteraties van de "Prophecy de la mort".. Dit was de enige manier.

Rondom hem kruipen de corrupte tentakels van het Miasme dichterbij, waarbij de laatste overlevenden worden geabsorbeerd. Wanneer de corruptie zijn gezicht bereikt, blaast hij zijn laatste adem uit en alles wordt zwart.

- MASS DEAD NO RESIST -

Maar na enkele minuten komt hij terug bij bewustzijn. Helemaal alleen tussen alles wat dood is rondom hem. Hij probeert iets te maken met Quintessence, zoals hij dat al zoveel duizenden keren eerder deed, maar het lukt niet. Alle Quintessence is verorberd door het Miasme. Hij gaat zitten en kijkt naar de lucht. Hier zal hij blijven, voor eeuwig en altijd, alleen, op een planeet van zand, stilte en niets...

